

KympinLapset 1/2017

HYKsin lapsisyytöpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry:n jäsenlehti

Sairaanakin voi leikkiä!

KympinLapset

KymppinLapset

HYKsin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry

Yhdistyksen postiosoite:

Kymppin lapset
Kuortinkartano
Vanhatie 160
19410 Kuortti
www.kymppinlapset.fi

Pankkitilit

Nordea FI14 2219 1800 0052 91
Okopankki OP FI61 5720 9940 0094 58

Hallitus

Puheenjohtaja
Anna Cantell-Forsbom
Vantaa
040 554 5576
anna.cantell@elisanet.fi

Sihteeri
Hanna Mari Bennick
Helsinki
040 554 3003
hanna-mari.bennick@amke.fi

Rahastonhoitaja
Mira Filatkin
Vantaa
040 675 4890
filamira79@gmail.com

Muut varsinaiset jäsenet

Mira Filatkin
Vantaa
040 675 4890
mfilatkin@hotmail.com

Ilkka Kallio
Helsinki
040 901 1586
ilkka.kallio@gmail.com

Riikka Martikainen
Kirkkonummi
040 520 5421
martikainen.riikka@gmail.com

Työtä lapsisyöpäpotilaiden hyväksi

Kymppin lapset on perustettu vuonna 1982 ja sen päämääränä on parantaa HYKsin Lasten ja nuorten sairaalassa hoidettavien lapsisyöpäpotilaiden hoito-olosuhteita sekä tukea lasten kuntoutusta ja kehitystä.

Lapsen sairaus koskettaa koko perhettä, niin vanhempia, sisarusia kuin muitakin läheisiä. Siksi työssämme korostuu perhekeskeisyys: annamme tukea ja tietoa lasten syöpäsairauksista, järjestämme yhteisiä tapahtumia ja tilaisuuksia sekä autamme perheitä arjen ongelmien ratkaisuisissa.

Yhdistyksessä on jäseniä runsaat 1500, joista noin puolet on kokenut perheessään lapsen syöpäsairauden.

Yhdistyksen koko nimi on HYKsin lapsisyöpäpotilaiden vanhemmat ja ystävät ry, joka vuodesta 2008 käyttää lyhyempää nimeä Kymppin lapset. Yhdistyksen lehti Kymppin lapset ilmestyy 3 kertaa vuodessa.

www.kymppinlapset.fi

Janina Mäntymaa
Riihimäki
050 543 5454
janina.mantymaa@gmail.com

Saana Nuutinen
Kauniainen
040 732 9904
saana.nuutinen@gmail.com

Sofia Salmijärvi
Helsinki
040 961 0001
sopsu@hotmail.com

Sonja Vuorela
Helsinki
0400 300 879
sonjavuorela@gmail.com

KymppinLapset

HYKsin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry:n jäsenlehti

Päätoimittaja
Saana Nuutinen ja Riikka Martikainen

Ilmestyminen
3 kertaa vuodessa

Painosmäärä 1400 kpl

Kannen kuva
Sirkku Peltola lähdössä töihin osastolle

Painopaikka
N-Paino Oy, Lahti

ISSN-L 1798-3495
ISSN 1798-3495

Puheenjohtajan palsta

Tänä vuonna, vuonna 2017, juhlimme sata vuotat täyttävää itse-
näistä Suomea. Tänä vuonna usea syöpälästen vanhempainyhdis-
tys, myös Kympin lapset eli HYKSin lapsisyöpäpotilaiden vanhem-
mat ja ystävät ry täyttää 35-vuotta. Kolmas tänä vuonna saavutet-
tava merkkipaalu ja juhlan aihe on Uuden lastensairaalan valmis-
tuminen Helsinkiin. Uuden lastensairaalan käyttöönottopäivä on
joulukuussa, itsenäisyyspäivänä. Sairaala valmistuu kuitenkin
vaiheittain ja lasten syöpä- ja veritautien osasto K-10 pääsee
muuttamaan nykyisistä Kolmiosairaalan väistötiloista tähänhetki-
sen tiedon mukaan marraskuussa 2018, viimeistään vuoden 2019
alussa. Samoihin aikoihin siis, kun sote- ja maakuntauudistuksen
pitäisi myös toteutua.

Helsingin uudessa lastensairaalassa tulee olemaan yhteinen
immunosuppressio-osasto, jossa hoidetaan lasten syöpä- ja
veritautien lisäksi mm. elinsiirtopotilaita. Näitä pieniä potilaita
yhdistää infektioherkkyydestä johtuva suojaeristyksen tarve ja
usein pitkät hoitajakset sekä rankat hoidot. Yhdistyksemme
tämän ja ensi vuoden tärkeänä kehittämistavoitteena on yhteis-
työn lisääminen niiden potilasjärjestöjen kanssa, jotka edustavat
näitä muita potilasryhmiä.

Yhteistyö ja yhdessä tekeminen on muutenkin ajankohtainen
teema. Helmikuun 15. päivä vietetty kansainvälinen lasten syövän
päivä toteutettiin yhteistyössä Sylva ry:n kanssa ison vapaaehto-
joukon voimin. Helsingin Narinkkatorilla oli jo perinteeksi muo-
dostunut tuolitapahtuma, johon oli koottu lasten tuoli symboloi-
maan jokaista vuoden aikana syöpään sairastunutta lasta. Valitet-
tavasti osalla tuoleista paloi kynttilä kertomaan siitä, että vaikka
syöpähoidot ja hoito-olosuhteet ovat paljon kehittyneet, niin osa
lapsista kuitenkin menehtyy. Lasten syövän päivän tapahtumia
toteutettiin teemalla: Syöpä on kova liiga. Tarjoa erätauko. #ERÄ-
TAUKO-kampanja näkyi alkuvuodesta katukuvassa ja julkisuudes-
sa. Aprillipäivän Fuck Cancer-juoksu jatkoi osallisuuteen ja yhdes-
sä tekemiseen perustuvaa huomiokampanjaa.

Yhdessä tekemisen ja vapaaehtoistyössä toimimisen tapoja on
monia. Voi tulla mukaan yksittäiseen tapahtumaan vaikka paista-
maan makkaraa ja myymään kahvia, käydä muutaman kerran
vuodessa kahvittamassa osastolla vanhempien tiistai-tapaamis-
sa tai vaikkapa askarrella ja myydä koruja tai kortteja yhdistyksen
hyväksi. Yksittäisten tapahtumien ja retkien järjestäminen tai
ehdotusten ja aloitteiden tekeminen on yksi tapa olla aktiivinen.
Jos intoa ja aikaa riittää, voi osallistua pitkäjänteisemmin osana
yhdistyksen hallitusta. Maaliskuun vuosikokouksessa valittiin
hallitukseen Hanna-Mari Bennick, Janina Mäntymaa ja Sonja

Vuorela. Sonja on ollut aikaisemminkin mukana hallituksessa ja
Janina jatkaa uuden kolmivuotiskauden. Yhdistyksen pitkäaikai-
nen rahastonhoitaja Janne Malmio ja Kuortinkartanon asioista
vastuussa ollut Mika Leivo jäivät pois hallituksesta. Heille iso kiitos
monen vuoden sitoutuneesta työskentelystä. Hallitusten jäsenten
yhteistiedot ja uudet vastualueet löytyvät yhdistyksen nettisivuil-
ta www.kympinlapset.fi. Älkää epäröikö ottaa yhteyttä ja tervetu-
loa mukaan tekemään yhdessä.

Kympin lasten hallitukseen saatiin taas muutama uusi jäsen

Yhdistyksen vuosikokous pidettiin maaliskuussa Helsingin Meilahden sairaalan luentosalissa. Kokouksen alussa koskettavan puheen piti espoolainen 20-vuotias Anna Rukko, joka on itsekin ollut hoidettavana osasto Kymppiä.

Yhdistyksen hallituksesta oli erovuorossa hallituksen jäsenet Mika Leivo, Janne Malmio ja varapuheenjohtaja Janina Mäntymaa. Uusiksi jäseniksi valittiin Hanna-Mari Bennick ja hallituksessa aikaisemminkin ollut Sonja Vuorela. Janina Mäntymaa jatkaa hallituksen varapuheenjohtajana. Puheenjohtajana jatkaa edelleen Anna Cantell-Forsbom.

Onnittelemme hallituksen uusia jäseniä.

Uudet Hallituksen jäsenet

Hanna-Mari Bennick

Olen 39-vuotias kolmen pojan äiti äiti Helsingin Vartiokylästä. Isoveljet Ville (9v) ja Tim (7v) ovat olleet maailman parhaita isoveljiä Robinille (2v), joka sairastui 8 kuukauden iässä munuaissyöpään.

Vein Robinin lääkäriin syyskuussa 2015, kun olimme huomanneet toispuolista pullotusta hänen vatsassaan. Lääkäri vilkaisi vatsaa ja lähetti meidät jatkotutkimuksiin Lastenlinikalle.

Röntgenlääkärin mittaillessa ruudun täyttävää valkoista aluetta kulmat kurtussa tummat pilvet alkoivat kasaantua ylleni ja tiesin heti, että kyseessä on jotain vakavaa. Osastolle saavuimme seuraavana päivänä ja hoidot aloitettiin nopeasti.

Kaikki meni hyvin. Robin selvisi kevyimmillä sytostaateilla ja lyhyellä hoitoajalla. Noin kilon kokoinen kasvain leikattiin onnistuneesti marraskuussa 2015 ja hoitojen lopetusjakso oli jo vuoden 2016 alussa.

Oikeastaan ainoana kurjana muistona tuolta ajalta jäi keskuslastenkimokatetrin aiheuttama verenmyrkytys, jonka seurauksena pieni potilas oli huonossa kunnossa pari viikkoa.

Koko sairauden ajan Robin oli hymyilevä, iloinen poika ja koen että pääsimme poikkeuksellisen "helpolla" kaikesta.

Tällä hetkellä Robin puhuu kuin papupata, tanssii ja pelleilee kuten kaikki muutkin 2-vuotiaat, eikä taudista ole muistona kuin vaalea, siisti arpi alavatsalla.

Olemme olleet todella kiitollisia ja iloisia Kympin Lasten järjestämistä tapahtumista ja Kuortin kartanossa vietetyistä lomista. Nyt onkin suuri kunnia olla mukana Kympin Lasten hallituksessa luomassa iloa muille osasto kympin perheille.

Sonja Vuorela

Osasto Kymppi tuli tutuksi kun kuopuksemme Julius sairastui viisi-vuotiaana matalariskin ALL:n. Sytostaaattihoidot eivät purreet toivotulla tavalla ja kantasolusiirto oli edessä. Siirron jälkeen tuli krooninen käänteisshyljintä keuhkoihin, jonka seurauksena keuhkokuodos supistui pikku hiljaa. Julius kuoli hoitojen kestätyä viidettä vuotta. Viimeinen hänen elinvuotensa vietettiin kokonaisuudessaan osasto Kymppillä. Poikamme kuolemasta on jo aikaa toistakymmentä vuotta. Perheeseeni kuuluu lisäksi aikuinen tyttäreemme, sekä mieheni Timo.

Yhdistystoiminta on vertaistukea parhaimmillaan ja pieniä konkreettisia tekoja, arkista auttamista, kohtaamista. Hoitojen ollessa aktiivi vaiheessa ei perheen aika riitä muuhun kuin arjen pyörittämiseen. Tällöin yhdistöimina tuo arkeen piristämään niitä pieniä tekoja joihin ei omat voimavarat riitä. Kuten kahvitus osastolla, retket. leirit vertaisryhmätapaamiset yms.

Haluan olla mukana sillä muistan miten vanhempain kahvitukset ja asten muskari sekä erilaiset aktiiviset toivat kaivattua piristystä arkeen ja auttoivat jaksamaan koko perhettä.

Kympin Lasten hallituksen toiminta on minulle jo tuttua vuosien takaa. Muutaman vuoden olin estynyt tästä edellisen työnantajani edellytyksestä. Yhdistyksen hallitustoiminnassa tutuksi ovat tulleet asuntola ja asunnot, lapsensamenettäneiden toimintaa ja vertaisryhmätoimintaa sekä monet vapaaehtois tapahtumat vuosien varrella.

Syövästä selviytyjien joukko kasvaa ja sitä tärkeämpää on myöhäisvaikutusten tunnistaminen sekä ennaltaehkäiseminen. Psykososiaalinen koko perheen käsittävä hoito tulisi olla osa hoitoprotokollaa, jolla ennaltaehkäistään myöhemmin tulevat vaikutukset. Syöpä on koko perheen sairaus jonka vaikutukset ovat elinikäiset, niin potilaaseen kuin vanhempiin sekä sisaruksiin.

Kuva ja tekstit Saana Nuutinen

Tuolitapahtuma ja Fuck Cancer run

Jo perinteeksi muodostunutta kansainvälistä lasten syövän päivää vietettiin 15.2.2017 Narinkkatorilla tuolitapahtumana, jonka tarkoituksena on kiinnittää huomiota syöpäsairaiden lasten ja nuorten tilanteeseen. Tässä tapahtumassa Kympin lapset tekivät yhteistyötä tapahtumaa koordinoivan Sylvan kanssa.

Sylva ry järjesti myös Fuck Cancer run –tapahtuman, jossa kerättiin hyvään tarkoitukseen rahaa juosten.

Diagnoosi, joka muutti elämän

Jo melkein kymmenen vuotta sitten, syksyllä 2007, elimme mukavaa elämää perheemme kanssa, johon kuului tuolloin kaksi poikaa. Valtteri oli 3-vuotias ja Santeri 2-vuotias. Paljon matkustelimme ja teimme yhdessä kaikkea mukavaa. Olimme juuri myös muuttamassa uuteen suurempaan asuntoon, jossa olisi paljon tilaa leikkiä ja pelata omalla pihamaalla.

Täydellinen maailmamme kuitenkin romahti 10. lokakuuta. Santerilla oli muutama viikon ajan ollut outoja mustelmia ja tuona päivänä lääkäri kertoi meille, että Santerilla on ALL (akuutti lymfoblastinen leukemia). Kaikki pysähtyi, millään muulla ei ollut enää merkitystä, kuin sillä mitä nyt ja seuraavana päivänä tapahtuu. Kauanko saisimme poikamme pitää? Meille kerrotun 65 prosentin mahdollisuus toipumiselle ei paljoa luvannut. Alkoi rannat sytostaattihoidot osastolla ja tableteilla kotona. Ruoka ei enää maistanut ja puolivuotta syöminen oli nenämahaletkun varassa. Vaikka sytostaattihoidot tappoi leukemia soluja, teki se samoin myös terveille verisoluille. Puolustuskyky mille tahansa pöpölle oli olematon. Infektion iskiessä olimmekin sitten osastolla hoidattavana. Elimme mahdollisimman eristyksissä muusta maailmasta ja sairaala oli kuin toinen kotimme. Hoitajat ja muiden sairaiden lasten vanhemmat olivat turva ja tuki, jotka ymmärsivät miltä meistä tuntuu. Kukaan ulkopuolinen ei tähän pystynyt, vaikka toki muutoin saattoi auttaa. Perheen äiti oli alkanut omaishoitajaksi ja isä kävi töissä, jotta talous jotenkin pysyisi kasassa, uuden asuntolainankin painaessa päälle. Julkinen tukihan tunnetusti ei paljon auttanut ja siitäkin vähästä sai tuon tuostakin taistella byrokratiaa vastaan. Kaikki paperisota tuntuikin kohtuuttomalta, lyödään jo vielä täysin löytyä. Kaiken keskellä oli vielä toinenkin lapsi, joka myös tarvitsi huomiota. Isälläkin oli rankkoja päiviä,

välillä piti jatkaa kahdeksantunnin työpäivää toisella mokomalla osastolla, jotta arki edes jotenkin päin saatiin pyörimään. Yöunet ja voimavarat olivat kaikilla vähissä.

Siinä se meni pari vuotta enemmän tai vähemmän neljän seinän sisällä. Aina pääsimme päivän pidemmälle. Hoidon lopetukset olivat tulossa ja keväällä oli Santerille syntynyt myös pikkuveli. Varasimme jo yhteistä lomamatkaa perheelle, jotta vihdoinkin pääsisimme nauttimaan taas elämästä yhdessä, ilman huolia. Syksyllä 2009 hoidon lopetukset olivat jo hyvällä mallilla, mutta Santerilla ilmeni silmätulehdus. Kun tähän ei normaalihoito tepsineet, oli oma diagnoosi takaraivossa, jo ennen silmälääkärin tapaamista. Tauti, joka näkyy yleensä luuydinnytteen avulla, näyttäytyi meille suoraan valkoisena

massana silmän alaosassa jo ennen kuin sitä sai mitattua muilla tavoin. Leukemia oli uusiutunut. Tällä kertaa keinot olivat vähissä ja lääkäritkin olivat ymmällään, miten edetään. Eihän tällaista oltu nähty aiemmin, joten siihen ei voinut muuta kuin yrittää räätälöidä hoitokaavion, joka menee rankimman mukaan tähdäten luuydinsiirtoon. Todennäköisyydet olivat jo mitä olivat, mutta onneksemme hoitovaste oli hyvä, eikä silmäänkään tarvinnut lopulta laittaa sytostaatteja suoraan kuin kerran. Jouluna kovat hoidot olivat pakottaneet Santerin pyörätuoliin. Sängyssä ei pystynyt itse kylkeä kääntämään ja naamalla oli vain apaattinen ilme. Ilmekään ei värähtänyt, kun joulupukki tuli. Kovat hoidot osastolla jatkuivat kevääseen, päättyen koko kehon sädetykseen, jossa haluttiin tuhota viimei-

Santeri 2v. Kovat alkuhoidot takana ja jalka paketissa osastolla.

Nyt päästään perheen kanssa jo reissaamaan ja nauttimaan melko normaalista elämästä

setkin rippeet kehon vanhasta puolustusjärjestelmästä ennen kantasolusiirtoa.

Maaliskuun viimeisenä päivänä 2010 tehtiin kantasolusiirto. Saksasta oli löytynyt kantasoluluvuttaja, jonka luuytimestä kerätty siirre ruiskutettiin Santerin suoneen. Ennen siirtoa oli CRP:kin käynyt parissa sadassa ja seuraavat pari viikkoa olivat erittäin kriittisiä. Keholla ei ollut puolustusta ja mikä tahansa infektio voisi tarkoittaa hyvästejä. Toimenpiteeseen liittyy muutenkin suuria riskejä, koska joskus siirteestä aiheutuva hyljintä voi olla liian vaikeaa, vaikka jonkin näköistä rektiota aina kaivataankin. Jos siirteestä ei tule mitään reaktioita, niin se ei välttämättä myöskään pysty taistelemaan mahdollista jäännöstitä vastaan. Santeri kyseli, näkeekö hän vielä joulun ja lauleli uutta hittiä "Mä en haluu kuolla tänä yönä". Siirto meni kuitenkin hyvin. Verityyppi vaihtui siirteen myötä o:sta a:ksi ja parissa viikossa alkoi uusi puolustusjärjestelmä tuottaa uusia puolustussoluja. Sairaalassa meni kuitenkin pari kuukautta hyljinnänestolääkitystä syöden ja

infektioista parantuen. Pian päästiin eroon keskuslaskimokatetrista ja koska Suomi oli juuri voittanut jääkiekon maailmanmestaruuden, oli päivän biisi jo aivan toisenlainen "Poika saunoo, poika on tullut kotiin!"

Seuraavan joulun asti päästiin, melko hyvin oli jo mennyt, mutta suolisto oikutteli. Tämä vei myös viikoksi sairaalaan, kun suoli meni niin huonoon kuntoon. Oli käynyt selväksi, että suolistossa oli käänteishyljintää ja laktoosi aiheutti ongelmia, vaikka varsinaista allergiaa ei todettu. Vasta-aineita sai myös tankata säännöllisesti. Vaikka muuten solutasot olivat jo normaalit, ei vasta-aineita vain tullut. Käänteishyljintään onneksi löytyi lääke, mutta se taas tiesi huonoa vasta-aineiden tuotannon suhteen. Seuraavat vuodet olivatkin tiukkaa taistelua vasta-aine tiputusten ja käänteishyljintälääkkeiden kanssa. Myös jokseenkin krooninen nuha oli ikävä ja siitä ei tahtonut päästä, kun vasta-aineita ei voinut jatkuvasti tankata.

Nyt eletään kevättä 2017. Ulkomaillaakin on päästy käymään jo useamman kerran,

mutta ei kaikki ole kuitenkaan normaalia. Ei tule koskaan enää olemaan normaalia. Kovat hoidot ovat jättäneet jälkensä ja liikunnassa on aina muutaman askeleen jäljessä. Käänteishyljintälääkityksestä on jo luovuttu, mutta nyt näyttää taas siltä, että ilman ei tule toimeen ja tarkempia tutkimuksia tarvitaan. Koulustakin joutuu välillä olemaan pois hieman huonon olon tai päänsäryn takia. Vasta-aineita tiputellaan reilun kuukauden välein ja näin tulee varmaan aina olemaan. Hammaskirurgi poisti juuri viisi hammasta, kun rautahampaat eivät muuten jaksaneet puhjeta. Päivittäiset kasvuhormonipistokset on myös aloitettu. Silmät saivat kovat sädetykset ja "linssien" sanottiin menevän sitten joskus vaihtoon. Vielä näkö on kuitenkin onneksi normaali, mikä on pieni ihme taudin uusittua juuri siellä.

Tämä on meidän arkea. Tulee päivä ja tulee toinen, se on lopulta se millä on merkitystä. Illalla kun on aika mennä nukkumaan, saa yksi sankari vielä ylimääräisen halin. Hän on vielä siinä.

Sairaanaakin on lupa leikkiä

Lastenklinikan leikkiosastolla työskentelee lastenhoitaja Sirkku Peltola, joka ilahduttaa päivittäin pieniä potilaita myös osasto Kympillä. Leikki on Sirkun kokemuksen mukaan lapselle tärkeä linkki normaaliin elämään ja leikin avulla voidaan auttaa lasta käsittelemään isojakin pelkoja.

Lastenklinikan leikkiosastolla työskentelevä lastenhoitaja Sirkku Peltola on ollut osana leikki- ja nuorisotoiminnan henkilökuntaa jo vuodesta 1997 saakka. Sirkun työtä on leikin ja muun vapaa-ajan toiminnan järjestäminen eri-ikäisille lapsille.

Leikkiosastolla on mahdollisuus osallistua ohjattuun toimintaan tai vapaaseen leikkiin. Lelujen lisäksi leikkiosastolla on käytössä välineitä mm. askarteluun ja musisointiin. Sirkku käy lisäksi päivittäin vuodeosastolla leikkittämässä lapsia heidän jaksamisensa mukaan. Sirkku on käynyt Lasten syöpä-, veri-tauti- ja kantasolusiirtoklinikalla, osasto kympillä, jo yli kymmenen vuotta. Nykyään tämä onkin ainut vuodeosasto, jolla hän käy.

Leikkiosastolla saa käydä leikkimässä vuodeosastolla hoidossa olevat lapset, jos lääkäri antaa siihen luvan. Lisäksi pienten potilaiden sisaruksetkin ovat tervetulleita leikkiosastolle. Tämä on tärkeää, jotta potilaan sisarukset eivät joudu irtautumaan kokonaan tavallisen lapsen elämästä. Leikkiosastolla on aina joko lastentarhanopettaja tai lastenhoitaja paikalla ja ohjattua toimintaa järjestetään usein iltapäivisin. Tiistaisin on musiikkileikkihetki ja sitä ohjaa Helsingin seurakuntayhtymän lastentarhanopettaja. Keskiviikkoisin usein leivotaan ja torstaisin harjoitellaan ohjatusti erilaisia kädentaitoja, kuten askartelua. Leikkiosasto on koko lastensairaalan käytössä.

Sirkun tyypillinen työpäivä alkaa 8.30, jolloin juodaan aamukahvit ja keskustellaan muun (lasten) leikkiosaston henkilökunnan kanssa. Käydään läpi päivän ohjelma ja tehtävät. Aamupalaverin jälkeen Sirkku siivoaa ja järjestää tarvikeläpän, jolla kuljetetaan osastolle kaikki tarpeellinen välineistö. Kärryssä on mm. erilaisia askartelu-, maalaus- ja kankaanpainantavälineitä ja pieniä lego-laatikoita. Pelejä ja erilaisia leluja on vuodeosastolla valmiiksi. Sirkku täyttää kärryä sen mukaan, minkä ikäisiä lapsia osastolla on juuri sinä päivänä ja muistelee lasten mielenkiinnon kohteita.

Kymmenen aikaan Sirkku ja kärryt ovat valmiita siirtymään Lastenlinikalta pitkiä maanalaisia käytäviä pitkin Kolmiosairaalaan. Osastolle ei kannata useinkaan mennä ennen kymmentä, sillä lasten aamutoimet kestävät melko kauan.

Lapset, jotka ovat pitkään yhtäjaksoisesti osastolla, ovat usein varanneet jo sopivan ajan Sirkun tulolle. Osastolla on myös paljon lapsia, jotka ovat osastolla lyhyemmän jakson. Heiltä Sirkku käy kysymässä haluavatko ja jaksavatko he leikkiä tai onko heillä jotain toiveita yhteiseen tekemiseen.

Lastenhoitaja voi olla myös avuksi olemalla lapsen seurana, jos vanhemmat käyvät syömässä tai jos heillä on esimer-

kiksi keskusteluja hoitotahon kanssa.

Iltapäivällä puuhaillaan usein isompien lasten kanssa pienempien ollessa päivän- nilla. Kaikkia lapsia ei ehdi yleensä tavata saman päivän aikana, sillä osastolla on usein aika paljon lapsia. On tärkeää antaa jokaiselle lapselle aikaa, eikä vain kiirehtiä eteenpäin. Päivän loppuksi kolmen neljän välillä Sirkku palaa leikkiosastolle ja kirjaa kaikki päivän tapahtumat tietokoneella potilaan tietoihin.

Suurin osa Sirkun tapaamista lapsista on iältään 3-10-vuotiaita. Vanhimmat lapset haluavat usein askarrella, pienemmät leikkiä. Nuorisoa Sirkku käy tapaamassa, jos he itse niin toivovat. Alle 3-vuotiaat useimmiten vierastavat uutta ihmistä tai ikävöivät vanhempiaan. Heidän kanssaan Sirkku totuttelee pikkuhiljaa ja tekee kasvonsa tutuiksi. Tutustuttuaan pienetkin lapset viihtyvät pieniä hetkiä Sirkun kanssa. Pienimmille lapsille on kuitenkin selvästi mukavampaa olla oman vanhemman kanssa, kivun ja pelon ollessa suurimmillaan.

Maanantaisin ja torstaisin osasto Kym- pillä käy Sylvan kuvataideterapeutti. Silloin Sirkku on enemmän leikkiosastolla.

Sirkun mielestä mukavinta hänen työssään on se, kun saa puuhata eri-ikäis-

ten lasten kanssa. Lapset tulevat usein tutuksi ja leikinohjaaja näkee lapsen kehityksen ja kasvamisen. Sirkku kokee auttavansa lapsia käsittelemään tunteitaan leikin kautta. Hän on nähnyt tilanteita, jolloin isotkin pelot on saatu taltutettua esimerkiksi lääkärileikin avulla. Leikki tuo myös normaaliutta sairaan lapsen arkeen. Leikki tuo iloa lapsen elämään.

Vaikka Sirkku näkeekin raskaita tilanteita työssään, ajattelee hän elämäkokemuksen tuovan kykyä ajatella vaikeita tilanteita osana elämää. Lapsi kuitenkin leikkii lähes loppuun saakka ja niissäkin hetkissä leikki voi tuoda normaaliutta elämään ja auttaa tunteiden ja pelkojen käsittelyssä. Sirkku muistaa joskus käydyn myös lapsen kotona leikkimässä, kun on tiedetty sairauden edenneen siihen tilanteeseen, että parantua ei enää voi. On haluttu antaa mahdollisuus leikkiin, jos tätä on pyydetty. Siinä vaiheessa vanhemmilla ei ehkä ole enää voimia leikkiä lapsen kanssa. Yleensä leikinohjaaja ei kuitenkaan näe enää sitä pahinta vaihetta, koska silloin lapsi ei usein enää jaksaa leikkiä ja leikinohjaajan osallisuus vähenee pikkuhiljaa.

Maanantaisin leikkiosaston iso huone on varattu aamupäivällä kahdeksi tunniksi osasto kymppin kerholaisille. Kymppikerhoa ohjaavat ja sen toimintaa suunnittelevat lastentarhanopettaja Jaana Nikkinen ja lastenhoitaja Mirja Heinonen. Yhteistyössä kuntoutusohjaaja Saila Ylösen kanssa ryhmään valitaan syksyisin ja keväisin ½-vuodeksi kerrallaan 3-5-vuotiaita lapsia, hoito- ja infektiotilanne huomioiden. Kerhossa lapset tapaavat ikätovereita ja siellä harjoittelevat yhdessä toimimista leikkien, laulaen, askarrella, liikkuen ja pelaen.

Aavan äiti Terhi Mikkonen kertoo: "Kerho on ollut korvaamattoman arvokas paikka pienelle, jo päiväkotiin tottuneelle lapselle. Sieltä on saanut kivoja elämyksiä ja ystäviä, päässyt harjoittelemaan ryhmässä oloa ja sosiaalisia taitoja sekä itsenäisyyttä, ainaisen kotonaolon vastapainoksi. Varmasti pehmentää merkittävästi paluuta päiväkotiarkeen, kun sen aika toivottavasti joskus koittaa. Osa-aikatyötä tekeväälle vanhemmalle kerho on tarjonnut oivan mahdollisuuden etätyötehtäviin vailla hoitokuviojärjestelyitä. Olen todella kiitollinen kerhon olemassaolosta."

Tervetuloa Tylypahkaan!

Kolmekymmentä nuorta noitaa ja velhoa pakkautuu bussiin laiturilla 9 ja 3/4. Perillä Tylypahkassa on vastassa koko henkilökunta, opettajia unohtamatta. Eteisen kuhinassa vilahtelee koulupukuja, suippohattuja ja viittoja. Lajitteluhattu pääseekin töihin, kun kuhiseva joukko saapuu McGarmiwan perässä suureen saliin. Kun leiriläiset on jaettu tupiin, on vuorossa sääntöjen, tupien ja muiden tilojen esittely. Leikkihuoneessa majailevat Puuskupuhit, saavat esittelykieroksen ennustuksen opettajan Punurmion ja yrttiedon opettajan Verson johdolla. Puoli tuntia myöhemmin kaikki ovat taas suuressa salissa ja pöydät notkuvat herkuista. Illan päätteeksi Luihuisten tornin oleskeluhuoneessa opetellaan taikaeläimien evoluutiota. Viereisessä tornissa opetellaan loitsuja professorien Lipetit ja Orave ohjauksessa. Hiljaisuus laskeutuu kouluun ja hereillä on ainoastaan käytävillä laahustava vahtimestari Voro kissansa kanssa.

Aamu alkaa oppitunneilla. Taikajuomia opiskellaan tyrmässä Kalkaroksen johdolla, taikasauvojen valmistusta Ollivanderin pajassa, huispausta harjoitellaan ladossa ja yhdessä luokassa harjoitellaan kädestä ennustamista unientulkintaa. Iltapäivällä vuorossa oli tupien välinen huispaus turnaus. Matami Huiski viheltää pilliin ja kolme palloa lähtee ilmaan samaan aikaan. Kun muut pyrkivät saamaan maaleja seinällä leijuviin renkaisiin, yrittävät jahtaajat saada siepin kiinni. Lopulta turnaus päättyy ja punaposkiset pelaajat suuntaavat välipalalle.

Myöhemmin on vuorossa elokuva Harry Potter ja viisastenkivi. Elokuva tuntuu olevan leiriläisten suosiossa, mutta elokuvan aikana opettajat ovat kadonneet. Elokuvan päätyttyä kertoo ylihoitaja Poppy Pomfrey, että opettajat ovat Taikaministeriössä, koska koulun alueelle on tunkeutunut Voldemort käytyreinen. Nuorten velhojen ja noitien on tartuttava toimeen ja pelastettava koulu etsimällä kaikki hirnyrkit.

Kaikki muuttuu vieläkin haastavammaksi, kun leiriläisille selviää, että Salaisuuksien kammio on avautunut. Rohkeat leiriläiset kohtaavat Basiliskin ja pelastavat kammioon

joutuneen Ginnyn Tom Valedrolta. Seuraavaksi on jatkettava Rohkelikon tuvan takahuoneen kautta Dumbledoren huoneeseen etsimään tärkeää sormusta. Tämän jälkeen on kerättävä rohkeutta ja mentävä metsän läpi Hagridin luo. Tehtävää vaikeuttaa joka paikassa vaanivat kuolonsyöjät. Sitten on kohdattava paha-maineninen Bellatrix Lestrange. Neljä hirnyrkkiä on jo kerätty, mutta kaksi puuttuu vielä. Seuraavaksi on etsittävä Helena Korpinkynnen haamu Korpinkynnen tornista ja löydettävä maaginen diadeemi. Viimeisenä on saatava kiinni Voldemortin käärme Nagini.

Neuvokkaat leiriläiset selviävät kuitenkin tehtävästä ja kuolonsyöjistä. Lopulta kaikki on taas hyvin. Nyt kun koulu on turvattu, voidaan rauhassa juhlaa ja discoilla. Seuraavana aamuna päästään pelaamaan vielä huispausta ja dodgeballia latoon. Kun paikat on siivottu, on aika hyvästellä Tylypahka ja suunnata taas kotiin Jästien maailmaan.

Pete Hälvän
25 vuotta
Kympinlasten
leiritoimin-
nassa juh-
littiin joulu-
kuussa Harry
Potter -leirin
yhteydessä

Yhdistyksen toimintaa tuetaan lahjoituksin

Osastolla hoidoissa olevien lasten kädet kaipaavat puuhaa, ja sen on huomannut myös Lastenklinikan osastoilla leikki- ja askartelutoimintaa ohjaava Sirkku Peltola. Mielekästä tekemistä saatiin lasten veri- ja syöpätautien osastolle lahjoituksen avulla.

Kruunu 71 ry –niminen yhdistys antoi pienille potilaille merkittävän rahallisen lahjoituksen, jolla hankittiin osastolle askarteluvälineitä ohjaajana toimivan Sirkku Peltolan toiveiden mukaisesti. Kevään aikana lapset pääsevätkin askartelemaan koruja ja tekemään mosaiikkitoita.

Osa lahjoitusvaroista käytettiin Kuortinkartanon pelivälineiden kohentamiseen. Lautapelejä hankittaessa kiinnitettiin huomiota siihen, että myös isommille lapsille ja aikuisille on pelejä. Kuortinkartanon kaapeista löytyykin nyt lapsille ja aikuisille omat Carcassonne, Muuttuva labyrintti ja Battle Sheep lapsille, sekä aikuisille hauska iKnow-peli.

Kuortinkartanon vieraat pääsevät viikonlopuissa ja leireillä testaamaan uusia pelejä.

Kalamies ei unohda

Joulun alla Mika Vornasen luotsaama Haukikoira oy huutokauppaasi tuotepalkintopaketin, jonka tuotto ohjattiin yhdistyksen kautta osastolla oleville lapsille. Korkeimman huudon tehnyt Lassi Kovanen ja Mika Vornanen kävivät tervehtimässä osastolla olevia vanhempia alkuvuodesta ja luovuttamassa huutokaupan tuoton osastolle. Mikalle kympillä käynti oli tunteikas kokemus, sillä hänen oma poikansa on ollut osastolla hoidettavana.

Annukka Pietikäinen otti lahjoituksen vastaan Lassi Kovaselta ja Mika Vornaselta.

Sitoutunutta työntekoa Kuortinkartanossa jo 30 vuoden ajan

Kuortinkartanon vastaavalle hoitajalle Tuula Kurpalle ja keittäjälle Eila Pasaselle myönnettiin Keskuskauppakamarin kultaiset ansiomerkit 30 vuoden palveluksesta. Yhdistyksen hallitus halusi huomioda pitkäaikaisia ja sitoutuneita työntekijöitä ja haki kyseisiä tunnustuksia Keskuskauppakamarilta. Keskuskauppakamarin ansiomerkki on vuodesta 1929 asti jatkunut arvostettu tapa palkita työntekijät ansioistaan. Kunniamerkit ja viralliset kunniakirjat luovutettiin Eilalle ja Tuulalle hallituksen helmikuuisessa suunnitteluviikonlopussa Kuortissa.

Kysimme Eilalta ja Tuulalta Kympin kymmenen kysymystä.

1. Miten alun perin tulit Kuortinkartanoon töihin?

Eila: Työt Kuortinkartanossa alkoi niin, että olin vuosina -85 ja -86 siellä kesätöissä. Silloin minulla ei ollut vielä ajokorttia, tulin töihin polkupyörällä tai mopolla. Opiskelin silloin Heinolassa keittäjälinjalla. Valmistuttuani ammattiin, olin syksyn kotona ja tuurasin joitakin talvilomia.

Kerran äitini sanoi Kurpan Tuulalle kaupan kassalla, että jos tarvitsette Kuortinkartanoon työntekijää, kysykää Eilaa. Taisin sen jälkeen käydä haastattelussa ja sillä tielläni olen.

Tuula: Olin ystäväperheemme luona Mikkelissä. Lueskelin siellä Länsi-Savo-lehteä ja huomasin ilmoituksen, jossa haettiin

vastaavaa hoitajaa Kuortinkartanoon. Kiinnostuin paikasta heti. Päätin soittaa silloiselle vastaava hoitaja Lilja Palovaaralle. Hän kannusti minua hakemaan paikkaa. Laitoin hakemuksen ja tulin valituksi kahden eri haastattelukäynnin jälkeen 17 hakijan joukosta.

2. Kerro lyhyesti työstäsi; mitä siihen kuuluu

Eila: Olen keittiövastaavana. Työhöni kuuluu ruoanlaittoa, ruokalistojen- ja tilauksien tekoa. Leivon myös Kuortinkartanossa ruis- ja hiivaleivät alakerran isossa leivinuunissa. Hiljaisempina aikoina myös siivoan, etenkin talvella. Kun Tuula on lomalla, luen sähköpostit ja vastailen niihin. Touhuan vähän kaikkea.

Tuula: Työni on hyvin monipuolista ja vaihtelevaa. Siihen kuuluu yhdistyksen omien tapahtumien, kurssien, viikonloppujen, leiriviikkojen ja perhelomien järjestely ja toteutus yhteistyössä eri tahojen kanssa. Lisäksi myyn ja markkinoin leirikouluja, yksityistilaisuuksia, tilausruokailuja, hoidan hallintoa, huolehdin palkkojen maksatuksesta ja toimin esimiehenä. Tehtäväni on olla myös "kartanon hyvä hengetär".

3. Vaihteleeeko työsi eri vuodenaikoina/päivästä toiseen?

Eila: Työ vaihtelee eri vuodenaikoina. Talvella, kun viikolla on hiljaisempaa, silloin siivoan tai olen vapaalla. Kesällä työni on suurimmaksi osaksi keittiössä, silloin en paljon siivoile.

Tuula: Kaikki vuodenajat ovat erilaisia. Alkuvuosi on rauhallisempaa, silloin päätetään vanha vuosi ja suunnitellaan tulevan vuoden tapahtumia. Vuoden alusta alkavat pyöriä viikonloppuleirit ja kurssit. Hiihtoloma päättää talviajan hiljaisuuden. Perheet saapuvat kartanoon ulkoilemaan, hiihtämään, luistelemaan ja laskemaan pulkkamäkeä sekä nauttimaan kartanon levollisuudesta ja täysihoidosta.

Kesäaika on täynnä toimintaa, leiriviikkoja eri ryhmille, lomaviikkoja perheille ja heinäkuussa on perinteiset Kesäjuhlat. Muutama yksityistilaisuuskin kesään mahtuu. Elokuun lopulla ja syyskuussa järjestetään leirikouluja. Loppuvuosi on lähinnä viikonlopputoimintaa. Marraskuussa kartano saa jouluisen asun. Pihamaalla ja ikkunoilla tuikkivat tuhannet valot ja toivottavat pikkujoulun viettäjät ja ruokailijat tervetulleeksi.

4. Onko työsi muuttanut 30 vuodessa? Jos on, miten?

Eila: Työ on jonkun verran 30 vuoden aikana muuttanut. Toiminta on lisääntynyt vuosi vuodelta.

Tuula: Onhan se muuttanut monellakin tavalla. 30 vuotta sitten tyydyttiin vähempään. Asiakaspalvelun on pitänyt olla aina hyvää, mutta nyt sen pitää olla monipuolisempaa. Toivotaan enemmän valmista ohjelmaa ja aktiviteetteja. Ruokaa valmistetaan myös monipuolisemmin, erityisruokavaliot ja ruoka-aineallergiat ovat lisääntyneet paljon. Puhelin soi enää harvoin. Ennen yhteyttä pidettiin lähes yksinomaan puhelimitse, nyt sähköpostilla. Muutenkin asiat hoituvat sähköisesti.

5. Mitkä ovat työsi parhaita puolia? Mikä työssä on kivointa?

Eila: Työssä tapaa uusia ihmisiä, perheitä joiden kanssa tullaan tutuiksi. Tykkään olla työssäni, koska mikään päivä ei ole samanlainen.

Tuula: Työni on riittävän haasteellista ja monipuolista. En ole ennättänyt kyllästy-mään. Kivointa on ottaa vieraat vastaan, toivottaa heidät tervetulleeksi ja huomata, että he viihtyvät.

6. Mikä on työssäsi tylsää/ikävää/haasteellista tai mistä et niin paljon pidä työssäsi?

Eila: Työssäni haasteellisinta on erilaiset erityisruokavaliot yms. Meillä myös järjestetään juhlia, siinä on tärkeää, että kaikki onnistuu ajallaan ja juhlavieraat on tyytyväisiä.

Tuula: Haasteellista on ollut sisätilojen isot remontit, joista on tullut paljon melua ja pölyä. Niiden aikana on ollut vaikea tehdä työtä. Nyt kartano on kuitenkin hyvässä kunnossa ja täällä on hyvä tehdä työtä. En osaa nimetä, mistä en pitäisi työssäni. Joskus on hetken saattanut joku tuntua siltä, että tästä en pidä, mutta onneksi se tunne on mennyt pian ohi.

7. Mikä oli lapsuuden haaveammattisi?

Eila: Lapsuuden haaveammattia minulla ei ollut. Tykkäsin jo nuorena auttaa äitiä kaikissa kotiaskareissa. Leivoin, laitoin ruokaa ja siivosin. Ehkä se johti tähän työhöni, missä olen.

Tuula: Lapsena leikin usein kauppa, liikeala kiinnostui. Parturi-kampaajan ammatti oli myös yksi haaveeni. Myös sosiaalisen työ on ollut lähellä sydäntäni.

8. Oletko miettinyt tämän kolmenkymmenen vuoden aikana muita työpaikkoja? Jos olet mitä?

Eila: Yhden kerran olen hakenut toista työpaikkaa tämän 30 vuoden aikana, mutta siinä jäin toiselle varasijalle.

Tuula: Kun Heinolaan avattiin Tähtihovi vuonna 1993, silloin mietin, löytyisikö sieltä minulle jotakin sopivaa työtä? Juttelin haaveistani kotona, mutta poikani Lasse ja Timo olivat sitä mieltä, että sinä kuulut kartanoon.

9. Jos et olisi töissä Kuortinkartanossa, missä muualla voisit olla töissä? (salainen toiveammatti?)

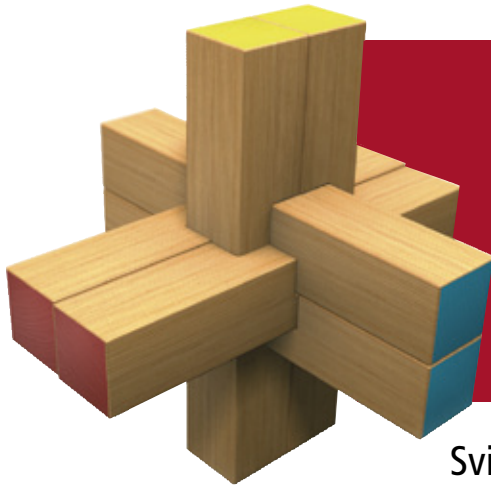
Eila: Jos en olisi töissä Kuortinkartanossa, ehkä palveluammattissa kuitenkin. Olisin ehkä lähtenyt opiskelemaan merkonomiksi.

Tuula: Palveluammatti se olisi, mutta missä?

10. Kerro jokin hauska muisto tai sattuma, joka Kuortinkartanossa on sattunut näiden vuosien varrella

Eila: Kuortinkartanossa on sattunut monia mukavia muistoja vuosien aikana.

Tuula: Hauskimmat muistot ovat tapahtuneet yleensä juhlissa. Tässä yksi: Järjestimme hääjuhlaa, häävieraiden piti tulla puolentoista tunnin kuluttua. Kesätalkkarimme meni laittamaan lippua salkoon ja lippu jäi puolitankoon. Se ei kulkenut alaspäin, eikä ylöspäin. Talkkari tulee luokseni ja sanoi huumorilla, että "haittaisko se mitään, jos lippu olisi puolessa tangossa". Sanoin, että puolessa tangossa se ei voi olla. Jos mikään ei auta, niin kaadetaan koko lipputanko. Huh, se oli kiperä tilanne, josta selvittiin, kun sain muutaman puhelinsoiton jälkeen nosturi-auton paikalle ja noin puolituntia ennen häävieraiden tuloa, lippu liehui korkealla ja komeasti.

NPAINO

www.n-paino.fi

Svinhufvudinkatu 21, 15110 Lahti, puh. (03) 882 100

Pesulapalvelut

Oy Laivapesu Ab

Ormuspellontie 13
00700 HELSINKI
Tel: +358 20 794 0950
Fax: +358 20 794 0951
laivapesu@laivapesu.fi

**Päivitä yhteystietosi
huhtikuun aikana
Kympin lasten
nettisivuilla!**

Lähetämme vuoden 2017 jäsenmaksun jäsenrekisteristä oleviin sähköpostiosoitteisiin. Sinun ei tarvitse päivittää tietojasi, mikäli haluat jäsenmaksun postitse ja osoitetietosi ovat kunnossa.

**Suosittu isovanhempien
ja lastenlasten leiri
järjestetään tänäkin
vuonna. Ilmoittaudu
mukaan 1.5. mennessä!**

Leirin ohjelmassa on ulkoilua ja yhteisiä peli- ja leikkihetkiä. Kuortinkartanossa on täysihoito, joten leirin aikana pääsee nauttimaan mukavasta olost. Leirimaksu on 100€ / 1. isovanhempi ja 50 € / 2. isovanhempi, lapset maksutta.

Ilmoittautumiset Saila Ylöselle (saila.ylonen@hus.fi) 1.5.2017 mennessä.

Vuoden 2017 tapahtumakalenteri

Vuoden 2017 tapahtumakalenteri ja ajankohtaisin tieto tapahtumistamme löytyy nettisivuiltamme. Nettisivuille päivitetään myös lähempänä ajankohtaa tarkemmat tiedot tapahtumista mm. lentopäivästä kesällä. Linnanmäkipäivä on 26.8. Ilmoittautuminen aukeaa nettisivuilla elokuussa. Moni tapahtuma tulee parin viikon varoitusaikaa ja niistä ilmoitetaan kiireisen aikataulun vuoksi ainoastaan Kympin lasten nettisivuilla ja Kympin lasten isät ja äidit facebook –ryhmässä.

www.kympinlapset.fi/toiminta/tapahtumakalenteri/

Kuortinkartanon viikonloput ja lomat

Jokavuotiset Erkin talkoot järjestetään Kuortinkartanossa 19.-21.5. 2017. Talkoiden aikana rakennamme lapsien pitkään odottaman leikkimökin. Rakennushommien lisäksi talkoissa on puutarha- ja kunnostustöitä. Talkoolaisilla ei tarvitse olla aiempaa kokemusta, vaan opimme taitoja toinen toisiltamme. Talkoohenkeä pääsee myös kokemaan kesäjuhlan talkoo viikonloppuna 20-23.7.2017. Talkoiden lisätietokyselyt ja ilmoittautumiset suoraan Kuortinkartanoon.

Kesällä järjestetään kolme lasten- ja nuortenleiriä, jotka alkavat maanantaiaamuna ja päättyvät perjantai-iltana. Leirit ovat tarkoitettu syöpää sairastaville, tai sairastaneille, yli 7-vuotiaalle lapsille ja nuorille sekä heidän sisaruksilleen. Leireille on ilmainen bussikuljetus Helsingistä. Leireillä lapsista vastaavat palkatut leirinvetäjät, joista toisella on sairaanhoitajan koulutus. Lisäksi leirillä on riittävä määrä isosia. Isokset ovat vähintään 15-vuotiaita syöpälapsi perheiden nuoria, jotka on valittu Kuortin leiritoiminnasta kokemusta hankkineiden leiriläisten joukosta. Isokset ovat käyneet tehtävään

tarvittavan koulutuksen. Lisätietoa lasten ja nuorten toiminnasta nettisivuiltamme

http://www.kympinlapset.fi/toiminta/lapset_ja_nuoret/

Elokuussa äidit pääsevät virkistymään viikonlopuksi Kuortinkartanoon. Viikonloppu alkaa perjantai-iltana päättyen sunnuntai lounaaseen, ohjelmassa on ainakin yhdessäoloa ja täysihoito. Lisätietoja ja ilmoittautumiset tulevat nettisivuille lähempänä ajankohtaa.

Keväällä ja kesällä järjestetään myös useita perheiden viikonloppuja ja kesälomia sekä infektioriskiläisten perheille, että perheille joiden infektioeristys on jo purettu. Infektioriskisten perheille on varattu viikonloppu äitienpäivänä.

Isovanhempien ja lastenlasten leiri on Kuortinkartanossa 3.-7.7. Ilmoittautuminen nettisivuilta 1.5.2017 mennessä.

Lisätietoja sekä muiden lomien ja viikonloppujen ajankohdat www.kympinlapset.fi. Kysyä voi myös suoraan Kuortinkartanosta, puh. 015-680 414 tai toimisto@kuortinkartano.fi.

Lomamaja Vilenius

Vilenius on Kympin lasten omistama ja talkoilla rakentama lomamaja Helsingin Lauttasaaren Länsiulapanniemessä Sotainvalidien kesäkotialueella. Maja on noin 10m2 ja siellä on pöytä ja tuolit sekä sohva. Pihalla on puutarhakalusteet ja grillatakin voi kaasugrillillä. Pieniä kävelyretkiä voi tehdä mihin ilmansuuntaan hyvänsä ja nauttia mm. rantakallioista, joilta voi seurata merielämää, pulahtaa uimaan tai paistatella päivää ovat noin 100m päässä mökistä. Lintuuhmiset ovat bonganneet alueella kymmeniä eri lintulajeja. Lisätietoja Vileniuksesta ja varausohjeet http://www.kympinlapset.fi/toiminta/lomamaja_vilenius/

Kuortinkartanon

KESÄJUHLA

LAUANTAINA 22.7.2017

klo 15.00-19.00

Benjamin

**Marita
Taavitsainen**

**Maddaleena
nukke**

**PERTUNMAAN HARMONIKAT,
AKROBATIAA JA SIRKUSKOULUA LAPSILLE
SEKÄ MUUTA MUKAVAA!**

Tapahduman juontaa iki-ihana **Anna-Liisa Tilus.**

TERVETULO!

Tilaisuuden tuotto käytetään lapsisyöpäpotilaiden
leiritoiminnan tukemiseen Kuortinkartanossa.

PÄÄSYLIPUT: AIKUISET 15 € • LAPSET 4–15-V. 5 € • PERHELIPPU (MAX. 2 AIKUISTA) 30 €
RUOKALIPUT: 15 €/ISO ANNOS • 10 €/PIENI ANNOS • RUOKAILUMAHDOLLISUUS ALKAEN KLO 15.30

Kuortinkartano sijaitsee Pertunmaan Kuortissa, Vanhatie 160, 19410 Kuortti. Opastus Kuortin ABC:ltä.
www.kympinlapset.fi/kuortinkartano/kesajuhla • Facebook: Kuortinkartanon kesäjuhla

KymppinLapset
HYKSin lapsisyöpäpotilaiden
vanhemmat ja ystävät ry